DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Nr. 20. | **Warszawa, dnia 26 października 1932 r.** | **Rok XIV.**

USTAWY I ROZPORZĄDZENIA.

150.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r

w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej. *)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) ulega następującym zmianom:

1) w art. 4 skreśla się ustęp 3;

2) w art. 11 ustęp 4 otrzymuje brzmienie: „W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może właściwa władza naczelna zamianować lub zezwolić na zamianowanie osoby nie posiadającej poziomu wykształcenia, przepisanego na stanowiska II lub III kategorji. Mianowanie na stanowiska I kategorji wymaga w tych przypadkach zgody Prezesa Rady Ministrów.";

*) Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737.

3) w art. 12 ust. 4 skreśla się wyrazy: „należyte zaświadczenie", a w ich miejsce wstawia się wyraz: „pismo";

4) w art. 13 ust. 3 po wyrazach: „na piśmie nominacyjnem" wstawia się wyrazy: „i w aktach osobowych";

5) w art. 14 ust. 1 skreśla się wyrazy: „na stanowisko służbowe";

6) w art. 14 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„W razie bezpośredniego przejścia ze służby państwowej, unormowanej innemi przepisami, zalicza się do czasu służby w rozumieniu ust. 1 czas służby poprzedniej, o ile był on zaliczony według przepisów, normujących dany rodzaj służby.";

7) w art. 16 ust. 1 skreśla się wyrazy: „wykaz stanu służby", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „wykaz służbowy";

8) w art. 16 ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„Wzór wykazu służbowego, jako też szczegółowe przepisy co do jego wypełniania i prowadzenia, ustala Prezes Rady Ministrów.";

9) w art. 16 ustęp 5 skreśla się wyrazy: „wykaz stanu swej służby i sporządzać jego odpisy", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „swój wykaz służbowy";

10) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Ustanawia się dwanaście stopni służbowych.

Służbę państwową po odbyciu służby przygotowawczej rozpoczyna się w myśl art. 11:

w I kategorji stanowisk od VIII stopnia służbowego,

w II kategorji stanowisk od X stopnia służbowego,

W III kategorji stanowisk od XI lub XII stopnia służbowego.

W wyjątkowych przypadkach może Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwej władzy naczelnej zezwolić na rozpoczęcie służby państwowej w wyższym stopniu służbowym, niż określony w ustępie poprzednim.

Mianowanie należy do właściwej władzy naczelnej, która może je przekazać kierownikom władz, urzędów i instytucyj bezpośrednio podległych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższego stopnia służbowego. Postanowienie niniejsze nie narusza uprawnień wojewodów, wynikających z art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), powołanego również w art. 1 p. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie zmian w ustawie o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 129), — z wyjątkiem przypadków mianowania z awansem do wyższego stopnia służbowego.

Mianowanie urzędników I kategorji, zawierające awans do wyższego stopnia służbowego, wymaga każdorazowo zgody Prezesa Rady Ministrów. Mianowanie urzędników Sejmu i Senatu, oraz Kontroli Państwowej nie wymaga tej zgody.

Mianowanie urzędników II i III kategorji, zawierające awans do wyższego stopnia służbowego, może być uzależnione od warunków, które ustala Prezes Rady Ministrów. Postanowienie to nie ma zastosowania do urzędników Sejmu i Senatu, oraz Kontroli Państwowej. Urzędnicy II kategorji mogą być w drodze awansu mianowani najwyżej do VII stopnia służbowego, urzędnicy III kategorji — najwyżej do VIII stopnia służbowego.

Mianowania na stanowiska podsekretarzy stanu i wojewodów dokonywa Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek właściwej władzy naczelnej, uchwalony przez Radę Ministrów, mianowania zaś ambasadorów, posłów nadzwyczajnych i ministrów pełnomocnych, oraz mianowania na inne stanowiska służbowe urzędników, podlegających niniejszej ustawie, zastrzeżone odrębnemi ustawami Prezydentowi Rzeczypospolitej, dokonywa Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek właściwej władzy naczelnej, przedstawiony w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Urzędników Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej mianuje Prezydent Rzeczypospolitej za kontrasygnatą Prezesa Rady Ministrów.

Urzędników Sejmu mianuje Marszałek Sejmu, urzędników Senatu — Marszałek Senatu.";

11) art. 18 skreśla się;

12) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Stosunek hierarchiczny pomiędzy urzędnikami, pełniącymi obowiązki, przywiązane do stanowisk danej kategorji, zależy nie od posiadanego stopnia służbowego, lecz od rodzaju stanowiska, którego obowiązki pełnią.";

13) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Dla każdego urzędnika państwowego, z wyjątkiem urzędników, zajmujących stano-

wiska kierownicze, które określa Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną, prowadzi władza służbowa listę kwalifikacyjną, obejmującą oceny kwalifikacyjne urzędnika.

Oceny kwalifikacyjne są sporządzone corocznie z końcem każdego roku kalendarzowego.

Ocena kwalifikacyjna składa się zasadniczo z opinji dwóch osób, powołanych do wykonywania nadzoru służbowego.

Stopnie oceny kwalifikacyjnej są następujące: dobra, dostateczna i niedostateczna.

O niedostatecznej kwalifikacji władza winna urzędnika zawiadomić.

Przepisy o sposobie kwalifikowania ustala rozporządzenie Rady Ministrów.";

14) w art. 29 ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„Urzędnikowi nie wolno przyjąć zajęcia ubocznego, przynoszącego mu jakąkolwiek korzyść materjalną, bez zezwolenia władzy naczelnej, lub władzy przez nią upoważnionej. Udzielenie zezwolenia urzędnikom władz naczelnych wymaga zgody Prezesa Rady Ministrów.";

15) w art. 29 ustępy 3 i 4 skreśla się;

16) w art. 35 ust. 1 skreśla się wyrazy: „względnie stopnia służbowego.", a po wyrazach: „stanowiska służbowego" przecinek zastępuje się kropką;

17) w art. 35 ust. 2 skreśla się wyrazy: „stopniowi służbowemu", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „stanowisku";

18) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Urzędnik awansuje do bezpośrednio wyższego stopnia służbowego, według uznania władzy przełożonej, przy zachowaniu postanowień art. 17.";

19) w art. 52 ust. 1 w brzmieniu nadanem art. 2 ustawy z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286) skreśla się wyrazy: „nie niższego", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „bez obniżenia posiadanego";

20) w art. 52 ust. 2 w brzmieniu nadanem art. 2 ustawy z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286) skreśla się wyrazy: „pięciu najniższych stopni służbowych";

21) w art. 52 w brzmieniu nadanem art. 2 ustawy z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286) po ustępie 4 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„Właściwa władza naczelna może ze względu na dobro służby przenieść urzędnika do służby, podlegającej innym przepisom, w tym samym dziale zarządu państwowego, bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia, jeżeli stosunek służbowy, unormowany innemi przepisami, ma charakter publiczno- prawny.";

22) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Właściwa władza naczelna za zgodą Prezesa Rady Ministów przenosi stałego urzędnika w stan nieczynny, gdy:

a) wskutek zmiany w organizacji władz i urzędów niema dla niego czasowo odpowiedniego stanowiska służbowego w tym samym dziale zarządu państwowego, lub

b) zajdą okoliczności, niepozwalające ze względu na dobro służby na dalsze jej pełnienie w tym samym dziale zarządu państwowego.

Przeniesienie w stan nieczynny urzędników Sejmu i Senatu oraz urzędników Kontroli Państwowej nie wymaga zgody Prezesa Rady Ministrów.

Podsekretarzy stanu i wojewodów przenosi w stan nieczynny Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek właściwej władzy naczelnej, uchwalony przez Radę Ministrów, innych zaś urzędników mianowanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej, przenosi w stan nieczynny Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek właściwej władzy naczelnej, przedstawiony w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.";

23) w art. 57 ust. 2 skreśla się wyrazy: „urzędu, równego stopniem służbowym", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „innego odpowiedniego urzędu, bez obniżenia posiadanego stopnia służbowego.";

24) w art. 65 ust. 2 skreśla się wyrazy: „na podstawie opinji komisji kwalifikacyjnej (art. 20) co do zaistnienia okoliczności, w ust. 1 przewidzianych";

25) po art. 65 dodaje się trzy nowe artykuły, jako artykuły 65a), 65b) i 65c) w brzmieniu:

„Art. 65a). Urzędnik, który w ciągu bezpośrednio po sobie następujących lat trzech otrzymał dwukrotnie niedostateczną ocenę kwalifikacyjną, winien być zwolniony ze służby, przy zachowaniu nabytych praw emerytalnych.

Art. 65b). Gdy przeciw urzędnikowi wdrożono postępowanie karno-sądowe, lub dyscyplinarne, władza służbowa ma prawo zawiesić go w pełnieniu służby, o ile ze względu na rodzaj i doniosłość zarzuconego mu przestępstwa, lub występku służbowego, wskazane

jest usunąć go od wykonywania obowiązków służbowych.

W przypadku zarządzenia względem urzędnika aresztu śledczego, władza zawiesza go w pełnieniu służby.

Każdy przełożony, powołany do wykonywania bezpośredniego, lub pośredniego nadzoru służbowego, ma prawo zawiesić urzędnika w pełnieniu służby, gdy ten odmówił jawnie posłuszeństwa służbowego wśród szczególnie ważnych okoliczności, albo gdy ze względu na jakość występku służbowego, zarzucanego urzędnikowi, dalsze pozostawienie go w służbie naraziłoby powagę urzędu, lub groziło dobru służby. Prawo zawieszania w służbie w tych przypadkach przysługuje także urzędnikowi, któremu powierzono przeprowadzenie inspekcji urzędu.

Przeciwko zarządzeniu władzy służbowej o zawieszeniu w służbie w myśl ust. 1 przysługuje zawieszonemu prawo wniesienia zażalenia w terminie dni 5 do władzy bezpośrednio wyższej. O każdem zawieszeniu w służbie zawiadamia władza służbowa bezzwłocznie władzę bezpośrednio wyższą, która może z urzędu uchylić zawieszenie, zarządzone w myśl ust. 1.

Przeciwko zawieszeniu w służbie w myśl ust. 3 przysługuje zawieszonemu prawo wniesienia zażalenia w terminie, określonym w ust. 4, do władzy przełożonej nad urzędnikiem, który zarządził zawieszenie. Urzędnik, który zarządził zawieszenie, zawiadamia o zawieszeniu bezzwłocznie władzę służbową zawieszonego oraz swoją władzę przełożoną, która może z urzędu uchylić zawieszenie.

Wniesienie zażalenia przeciwko zawieszeniu w służbie nie wstrzymuje skutków zawieszenia.

Władza, zarządzając, lub zatwierdzając zawieszenie w służbie, może ograniczyć uposażenie urzędnika najwyżej do połowy, począwszy od dnia pierwszego miesiąca następującego po zawieszeniu.

Przeciw zarządzeniu, zmniejszającemu uposażenie, może urzędnik wnieść zażalenie do władzy wyższej w ciągu dni 5 od dnia doręczenia. Zażalenie nie wstrzymuje wykonania. Jeżeli na skutek zażalenia decyzja zostanie uchylona — wypłaca się urzędnikowi wstrzymaną część uposażenia.

Władza służbowa, względnie w przypadkach zawieszenia na podstawie ust. 3 — władza przełożona nad urzędnikiem, który zarządził zawieszenie, uchyla zawieszenie, jeżeli odpadną przyczyny, które je spowodowały. W razie wdrożenia postępowania dyscyplinarnego zawieszenie w służbie kończy się najpóźniej z chwilą ostatecznego zakończenia tego postępowania.

Art. 65c). Gdy obwinionego skazano na karę dyscyplinarną, czasu zawieszenia w służbie nie zalicza się do czasu służby czynnej.

W tych przypadkach, oraz wówczas, gdy urzędnika wydalono w drodze administracyjnej, lub zasądzono wyrokiem sądu karnego, nie służy mu prawo otrzymania części uposażenia, której wypłatę wstrzymano w myśl art. 65b) ust. 7. We wszystkich innych przypadkach czas zawieszenia liczy się do czasu służby czynnej, a oprócz tego należy wypłacić urzędnikowi część uposażenia, którą wstrzymano.";

26) w art. 74 ust. 1 po wyrazach: „władza wyższa" w miejsce przecinka wstawia się kropkę, a następne wyrazy do końca ustępu skreśla się;

27) w art. 75 skreśla się wyrazy: „wykazu stanu służby", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „wykazu służbowego";

28) w art. 76 ust. 1 skreśla się wyrazy: „nie przez komisję dyscyplinarną i";

29) w art. 76 ust. 2 skreśla się wyrazy: „komisji dyscyplinarnych i";

30) w art. 83 ust. 1 skreśla się wyrazy: „można", a w jego miejsce wstawia się wyrazy: „może właściwa władza naczelna"; w tymże ustępie skreśla się wyraz: „w orzeczeniu";

31) w art. 91 skreśla się wyrazy: „ o wykazie stanu służby", a w ich miejsce wstawia się wyrazy: „o wykazie służbowym";

32) w art. 92 zmienionym art. 5 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 606) oraz art. 7 ustawy z dnia 21 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 286) w miejsce ustępu 2 wstawia się 2 ustępy w brzmieniu:

„Mianowanie niższych funkcjonarjuszów należy do właściwej władzy naczelnej, która może je przekazać kierownikom władz, urzędów i instytucyj bezpośrednio podległych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższego stopnia płacy.

Mianowanie zawierające awans do wyższego stopnia płacy może być uzależnione od

warunków, które ustala Prezes Rady Ministrów. Postanowienie to nie ma zastosowania do niższych funkcjonarjuszów Sejmu i Senatu, oraz Kontroli Państwowej.";

33) art. 93 i 94 skreśla się;

34) w art. 101 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:

„Postanowienie p. 2 ust. 1 nie ma zastosowania do funkcjonarjuszów niższych administracji lasów państwowych, pełniących służbę w nadleśnictwach.";

35) w art. 104 skreśla się ustęp 2;

36)w art. 107 skreśla się wyrazy: „na posady służbowe, do których przywiązane są wyższe stopnie płacy";

37) w art. 113 po wyrazie: „łącznie" wstawia się przecinek, skreśla następny wyraz: „i", a po cyfrze 64 wstawia się przecinek i dodaje cyfry: „65a), 65b) i 65c)";

38) w art. 118 ust. 1 skreśla się wyrazy: „poczt, telegrafów i telefonów, oraz", po wyrazach: „szkół państwowych" w miejsce kropki wstawia się przecinek i dodaje wyrazy: „oraz — z wyjątkiem postanowień art. 65b) i 65c) — pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon.".

Art. 2. Urzędnicy II i III kategorji, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uzyskali wyższe stopnie służbowe od ustalonych w art. 1 p. 10, zatrzymują posiadane stopnie służbowe w dotychczasowej kategorji stanowisk.

Art. 3. Uprawnienia do mianowania urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych, podlegających ustawie z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej, ustalone odrębnemi przepisami niezgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, uchyla się.

Tytuły stanowisk, ustalone w odrębnych przepisach, mogą być zmienione w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, przewidzianego w art. 11 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Art. 4. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Uwaga.

Wobec nowego brzmienia art. 118, wszyscy pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" podlegają postanowieniom art. 65 b) i art. 65 c) (Przyp. Redakcji).

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów:
(—) **A. Prystor.**

Minister Spraw Wewnętrzynch:
(—) **Bronisław Pieracki.**

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) **August Zaleski.**

Minister Spraw Wojskowych:
(—) **J. Piłsudski.**

Minister Skarbu:
(—) **Wł. Zawadzki.**

Minister Sprawiedliwości:
(—) **Czesław Michałowski.**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **J. Jędrzejewicz.**

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) **Sew. Ludkiewicz.**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) **Zarzycki.**

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:
(—) **M. Butkiewicz.**

Minister Opieki Społecznej:
(—) **Hubicki.**

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

151.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

o organizacji komisyj dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym. *)

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych, podlegających ustawie

*) Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 738.

z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej powołuje się komisje dyscyplinarne.

Komisje dyscyplinarne są następujące:

1) komisje dyscyplinarne, czynne przy władach, podlegających bezpośrednio władzy naczelnej,

2) komisje dyscyplinarne czynne przy władzach naczelnych,

3) odwoławcze komisje dyscyplinarne, czynne przy władzach naczelnych.

Gdy utworzenie komisji dyscyplinarnej przy władzy, podlegającej bezpośrednio władzy naczelnej, nie jest możliwe z powodu małego składu personelu, może właściwa władza naczelna orzekanie przekazać komisji dyscyplinarnej, istniejącej przy innej władzy równorzędnej, lub komisji dyscyplinarnej przy władzy naczelnej.

Komisje dyscyplinarne dla podlegających niniejszemu rozporządzeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów szkół akademickich, oraz innych szkół wyższych — utworzone będą przy szkołach, które oznaczy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 2. Skład komisyj dyscyplinarnych, ich właściwość, tryb postępowania dyscyplinarnego, oraz przepisy o kosztach postępowania dyscyplinarnego ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, przestrzegając zasady, że członkowie komisyj dyscyplinarnych są w wykonywaniu swoich funkcyj samodzielni i niezawiśli i że od orzeczenia komisji dyscyplinarnej, wydanego w pierwszej instancji, może zarówno obwiniony, jak rzecznik dyscyplinarny odwołać się do odwoławczej komisji dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie i karze.

Art. 3. W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkom służbowym, władza, przy której istnieje komisja, wyznacza z grona podległych sobie urzędników, rzecznika dyscyplinarnego z odpowiednią ilością zastępców. W dziale Ministerstwa Spraw Wojskowych mogą być wyznaczeni rzecznicy i ich zastępcy z grona oficerów, a w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości — z grona sędziów i prokuratorów.

Prawa i obowiązki rzeczników dyscyplinarnych ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 4. Urzędnikowi i niższemu funkcjonarjuszowi państwowemu, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnem obrońcę z pośród urzędników, lub niższych funkcjonarjuszów państwowych, zamieszkałych na obszarze, na który rozciąga się zakres działania komisji dyscyplinarnej.

Prawa i obowiązki obrońcy, tudzież przepisy o przydawaniu obwinionemu obrońcy z urzędu ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 5. Wszelkie zarządzenia, postanowienia i orzeczenia, wydane na zasadzie niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzeń wydanych na jego podstawie, podpadają pod p. f) art. 3 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 68, poz. 400).

Art. 6. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego wolne są od wszelkich opłat skarbowych.

Art. 7. Nad jednolitością postępowania władz i rzeczników dyscyplinarnych w zakresie postępowania dyscyplinarnego we wszystkich działach zarządu państwowego czuwa Prezes Rady Ministrów.

Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną może w poszczególnych sprawach dyscyplinarnych w miejsce właściwego rzecznika dyscyplinarnego delegować jednego ze swych rzeczników dyscyplinarnych.

Art. 8. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do pełniących służbę w Policji Państwowej urzędników kancelaryjnych i niższych funkcjonarjuszów do czynności pomocniczych.

Do urzędników Kontroli Państwowej stosują się przepisy rozporządzenia niniejszego, o ile ustawa o Kontroli Państwowej z dnia 3 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) inaczej nie stanowi.

Rozporządzenie niniejsze stosuje się ponadto do pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" do czasu wydania dla tych pracowników odrębnych przepisów o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem.

Art. 9. Sprawy dyscyplinarne, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego nastąpiło w myśl dotychczasowych przepisów doniesienie dyscyplinarne do właściwej komisji dyscyplinarnej, toczą się do końca według tych przepisów, przyczem w miejsce dotychczasowych komisyj dyscyplinarnych, czynnych przy władzach bezpośrednio podlegających władzy naczelnej, wyższych komisyj dyscyplinarnych i Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej, wstępują komisje, utworzone na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom, we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc — z zastrzeżeniem, wynikającem z art. 9 — ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) wraz z późniejszemi zmianami, oraz inne sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów:
(—) **A. Prystor.**

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) **Bronisław Pieracki.**

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) **August Zaleski.**

Minister Spraw Wojskowych:
(—) **J. Piłsudski.**

Minister Skarbu:
(—) **Wł. Zawadzki.**

Minister Sprawiedliwości:
(—) **Czesław Michałowski.**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **J. Jędrzejewicz.**

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) **Sew. Ludkiewicz.**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) **Zarzycki.**

Kierownik Ministerstwa Komunikacji:
(—) **M. Butkiewicz.**

Minister Opieki Społecznej:
(—) **Hubicki.**

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

ZARZĄDZENIA.

152.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 22 września 1932 r.

o wprowadzeniu w życie części I przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych pod tytułem: „Przepisy ogólne. Organizacja służby kasowej. Obrót pieniężny w urzędach pocztowych".

§ 1. Wprowadza się w życie przepisy rachunkowo-kasowe dla urzędów pocztowych — część I pod tytułem: „Przepisy ogólne. Organizacja służby kasowej. Obrót pieniężny w urzędach pocztowych", objęte tomem 1, działu X (X. R. 1) urzędowego Zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo - telegraficznej, a stanowiącym załącznik *) niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1932 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z niemi przepisy, w szczególności:

Z 1919 roku:

Rozporządzenie z dnia 3 lipca 1919 r., Nr. 20065/119/V, w przedmiocie korzystania urzędów pocztowo - telegraficznych z rachunku bieżącego Pocztowej Kasy Oszczędności w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 10, poz. 5).

„Tymczasowa instrukcja o zasiłkach i nadmiarach kasowych", wydana przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

Z 1920 roku:

Rozporządzenie z dnia 29 listopada 1920 r., Nr. 37556/1847/VI, w sprawie stosowania się do przepisów o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych i zatrzymywaniu fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 39, poz. 272).

Z 1921 roku:

Okólnik z dnia 29 lipca 1921 r., Nr. 1500/III w sprawie rozporządzenia Ministerstwa Skar-

*) Załącznik zostanie rozesłany oddzielnie tylko dyrekcjom poczt i telegrafów, (I. K. R.), urzędom i agencjom pocztowym do użytku urzędowego.

bu o przyjmowaniu i wymianie zniszczonych oraz zatrzymywaniu fałszywych biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (polskich banknotów markowych).

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 37, str. 678).

Okólnik z dnia 26 września 1921 r., Nr. 6153/XV p. t. „Dokąd należy wysyłać doniesienia o nadmiarach i zasiłkach kasowych w obrocie żyrowym".

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 46, str. 916).

Z 1922 roku:

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów wydane w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli i Pocztową Kasą Oszczędności w przedmiocie unormowania stosunku rachunkowości i kasowości pocztowej w związku z Pocztową Kasą Oszczędności — do rachunkowości i kasowości skarbowej na zasadzie § 122 przepisów rachunkowo - kasowych, z wyjątkiem paragrafów 1, 2, 9, 10, 11 i 12.

(Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 51, poz. 155).

Z 1923 roku:

Okólnik z dnia 20 grudnia 1923 r., Nr. 2346/III w sprawie nadmiarów i zasiłków kasowych w zaokrąglonych sumach.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 1 z 1924 r., str. 37).

Z 1924 roku:

W zarządzeniu z dnia 23 lutego 1924 r., Nr. 654/III w sprawie postępowania z kluczami od kas i lokali urzędowych, pierwsze zdanie ustępu siódmego.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 10, poz. 47).

Z 1925 roku:

W postanowieniach o obrocie gotówkowym między Bankiem Polskim i jego Oddziałami, a urzędami pocztowemi, ogłoszonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 lutego 1925, — §§ 4, 5, 6, 12 i 29.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 9, str. 107).

Zarządzenie z dnia 17 lutego 1925 r., Nr. 538/I w sprawie bilonu i biletów zdawkowych w obrotach kas pocztowych.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 10, poz. 25).

Zarządzenie z dnia 18 lutego 1925 r., Nr. 527/I w sprawie zaokrąglania sum wysyłanych nadmiarów kasowych.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 11, poz. 32).

Zarządzenie z dnia 4 czerwca 1925 r., Nr. 2244/I w sprawie obrotu kasowego biletami zdawkowemi i monetami srebrnemi.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 26, poz. 71).

Zarządzenie z dnia 20 czerwca 1925 r., Nr. 2494/I w sprawie obrotu pieniężnego między Bankiem Polskim i jego oddziałami a urzędami pocztowemi.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 27, poz. 75).

Zarządzenie z dnia 4 lipca 1925 r., Nr. 2566/I w sprawie obrotu pieniężnego między Bankiem Polskim i jego oddziałami a urzędami pocztowemi.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 30, poz. 79).

Zarządzenie z dnia 25 lipca 1925 r., Nr. 2942/I w sprawie obrotu pieniężnego między Bankiem Polskim i jego oddziałami a urzędami pocztowemi.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 33, poz. 82).

Zarządzenie z dnia 1 września 1925 r., Nr. 3526/I w sprawie wycofania z obiegu biletów zdawkowych, jedno i dwu złotowych.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 37, poz. 89).

Punkt 2 i 3 okólnika z dnia 28 września 1925 r., Nr. 3634/I w sprawie opakowania przesyłek pocztowych z nadmiarami kasowemi.

(Dz. Urz. b. Gen. Dyr. P. i T. Nr. 42, str. 516).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) **Boerner.**

153.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 30 września 1932 r.

o stosowaniu norm teletechnicznych na salmjak do ogniw.

§ 1.

Wprowadza się do obowiązkowego stosowania w państwowem przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" normy na sal-

mjak do ogniw, stanowiące załącznik do niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów *), a oznaczone skrótem $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 710}}$ w serji „Polskich norm teletechnicznych", opracowanych przez Radę Teletechniczną przy Ministrze Poczt i Telegrafów.

§ 2.

Zamówienia na salmjak do ogniw, jak również odbiór tegoż, winny być dokonywane ściśle według norm $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 710}}$.

Zapasy salmjaku znajdujące się w składach teletechnicznych, a pochodzące z zakupów, dokonanych uprzednio według dotychczasowych warunków technicznych, należy zużyć aż do zupełnego ich wyczerpania.

§ 3.

Salmjak do ogniw winien być oznaczany w korespondencji numerem katalogowym i nazwą, jak następuje:

Nr. 3041. Salmjak do ogniw według norm $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 710}}$.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegraów:
(—) **Boerner.**

154.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 30 września 1932 r.

o stosowaniu norm teletechnicznych na siarczan miedzi do ogniw.

§ 1.

Wprowadza się do obowiązkowego stosowania w państwowem przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" normy na siarczan miedzi do ogniw, stanowiące załącznik do niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów *), a oznaczone skrótem $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 713}}$ w serji „Polskich norm teletechnicznych", opracowanych przez Radę Teletechniczną przy Ministrze Poczt i Telegrafów.

§ 2.

Zamówienia na siarczan miedzi do ogniw, jak również odbiór tegoż, winny być dokonywane ściśle według norm $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 713}}$.

Siarczan miedzi, znajdujący się w zapasie w składach teletechnicznych, a pochodzący z zakupów, dokonanych uprzednio według dotychczasowych warunków technicznych, winien być zużyty do zupełnego wyczerpania zapasu.

§ 3.

Siarczan miedzi do ogniw winien być w korespondencji oznaczany numerem katalogowym i nazwą, jak następuje:

Nr. 3040. Siarczan miedzi do ogniw, według norm $\frac{\text{PN}}{\text{PNT — 713}}$.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) **Boerner.**

155.

Wpisywanie opłat za doręczenie przekazów pocztowych do zamknięcia księgi przekazów wypłaconych.

1) Po zamknięciu księgi przekazów wypłaconych (druk Nr. 508) w dniu 10, 20 i ostatnim każdego miesiąca, sumę ogólną za doręczenie przekazów pocztowych, należy wpisywać do zamknięcia księgi przekazów wypłaconych (druk Nr. 509).

2) Do czasu wydania nowego nakładu druku Nr. 509, należy w starym druku z lewej strony sporządzić odręcznie dla tego celu rubrykę pod tytułem „Suma opłat za doręczenie".

*) Załącznik zostanie rozesłany równocześnie w określonej ilości wszystkim Dyrekcjom Poczt i Telegrafów i Głównemu Składowi Materjałów Teletechnicznych.

*) Załącznik zostanie rozesłany równocześnie w określonej ilości wszystkim Dyrekcjom Poczt i Telegrafów i Głównemu Składowi Materjałów Teletechnicznych.

3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 roku.

Nr. PW 339/17 z dnia 8 października 1932 r.

156.

Skróty telegraficzne w telegramach służbowych w ruchu krajowym.

Skróty telegraficzne dla telegramów służbowych, stosowane obecnie w ruchu telegraficznym między Polską a zagranicą (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1931 r. poz. 150), należy również używać w ruchu krajowym.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nr. TE 1200 z dnia 3 października 1932 r.

OKÓLNIKI

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1932 r.).

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	Język
776	Internaciisto	Berlin	esperancki
	Broszury		
	„Proces Brzeski — Sprawozdanie z rozprawy sądowej w dniach od 26 października 1931 do 13 stycznia 1932 roku" — książka (stron 816)	Toledo-Ohio (Ameryka)	polski
	„Pisni Imigrantiw pro Staryj i Nowyj Kraj (Pisni pro Kanadu i Awstrju)" Teodora Fedyka — książka wydana w 1927 roku nakładem Ukrainskoj Knyharni (str. 139)	Winnipeg (Ameryka)	ruski
	„Burja — suczasna hałycka drama" P. Karmańskiego — broszura wydana w 1923 roku (stron 61)	Prudentopol (Parana)	ruski
	„Narodni kazky i prykazky" (stron 15) broszura powielana pismem maszynowem, bez daty i miejsca wydania		ruski
	„Poeziji - knyżka druha" Fedira Małyckyj'a — broszura wydana w 1931 r. przez wydawnictwo Literatura i Mystectwo (stron 58)	Charków-Kijów	ukraiński
	„W borotbi za kołhospy" Pawła Chodczenko — broszura wydana w 1931 roku przez wydawnictwo Literatura i Mystectwo (stron 24)	Charków	ukraiński
	„Na berehach Perestrybky" Mychajła Dukina — broszura wydana w 1931 r. przez wydawnictwo Literatura i Mystectwo (stron 24)	Charków	ukraiński
	„Sucilni łany" I. Pilhuka — broszura wydana w 1931 r. przez wydawnictwo Literatura i Mystectwo (stron 56)	Charków	ukraiński
	„Did Matwij" Ostapa Wiszni — broszura wydana w 1931 r. przez wydawnictwo Literatura i Mystectwo (stron 16)	Charków	ukraiński

Nr. PW. 221/37 z dnia 7 października 1932 r.

Postępowanie z czasopismami zakazanemi.

W sprawie prenumeraty przez redakcje czasopism krajowych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej czasopism i druków zagranicznych, którym został odebrany debit pocztowy w Polsce, względnie których rozpowszechnianie zostało zakazane, podaje się do wiadomości i zastosowania następujące wyjaśnienie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

„Obowiązujące obecnie przepisy prasowe (dekret z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych, austrjacka ustawa prasowa z dnia 17.XII. 1862 r. i pruska ustawa prasowa z dnia 7.V. 1874 r.), nie nadają ani redakcjom czasopism, ani innym instytucjom lub osobom, prawa prenumerowania druków zagranicznych, którym został odebrany debit pocztowy w Polsce, względnie których rozpowszechnianie zostało zakazane.

Wyjątkowo indywidualne zwolnienia od generalnego zakazu może w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, wprowadzać tylko ta władza, do której kompetencji należy wydawanie generalnych zakazów, a więc co do obszaru województw zachodnich — Rada Ministrów, zaś co do innych obszarów — Minister Spraw Wewnętrznych".

W związku z powyższem wyjaśnieniem oznajmia się, że o uprawnieniu poszczególnych redakcyj czasopism krajowych do otrzymywania za pośrednictwem poczty zagranicznych czasopism zakazanych, zainteresowane urzędy pocztowe będą zawiadamiane przez przełożoną Dyrekcję Poczt i Telegrafów.

W związku z powyższem uchyla się okólnik Min. P. i T. z dnia 30 października 1923 r. Nr. 4702/V (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 49, str. 932).

Nr. PW 221/31 z dnia 13 października 1932 r.

Przywrócenie normalnego czasu zagranicą.

W Rumunji przywrócono czas normalny z dniem 2 października b. r.

Nr. TE 3100 z dnia 11 października 1932 r.

Rozwój sieci pocztowej w m-cu wrześniu 1932 r.

Rodzaj zmiany	Urzędy i agencje	Nazwa	Powiat	Data
Uruchomiono:	agencje:	Chwałowice k. Rybnika	Rybnik	26/IX. 1932 r.
		Jastrzębowo k.Tarnopola	Tarnopol	1/IX. 1932 r.
Zwinięto:	agencje:	Biertułtowy	Rybnik	30/IX. 1932 r.
		Denysów	Tarnopol	1/IX. 1932 r.

Nr. BO 152 z dnia 11 października 1932 r.

Rozwój sieci telefonicznej w m-cu wrześniu 1932 r.

Nazwa agencji	Powiat	Uruchomiono centralę telefon.	Godziny urzędowe
ag. Dublany k. Lwowa	Lwów	centrala telefoniczna	L
„ Niestaniszki	Wilejka	„ „	L
„ Zagórz I	Sanok	„ „	L

Nr. TE 1710 z dnia 11 października 1932 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Od dnia 30 września b. r. zaprowadzono połączenie pocztowe Brzesko Nowe — Igołomia.

Równocześnie zniesiono połączenie pocztowe Brzesko Nowe — Proszowice.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. PK 64 z dnia 12 października 1932 r.

Sprzedaż nalepek na rzecz Polskiego Związku Przeciwgruźliczego.

Zezwala się na sprzedaż w urzędach i agencjach pocztowych nalepek na rzecz Polskiego Związku Przeciwgruźliczego w czasie od 1 grudnia b. r. do 10 stycznia 1933 r.

W związku z powyższem zarządza się:

1) Dyrekcje Poczt i Telegrafów otrzymane nalepki wraz z blankietami nadawczemi P. K. O. oraz afiszami reklamowemi rozdzielą pomiędzy podległe urzędy i agencje pocztowe, poczem szczegółowy wykaz ilości i ogólnej war tości przesyłanych nalepek odeślą do Polskiego Związku Przeciwgruźliczego w Warszawie, ulica Chocimska 24.

2) Co do umieszczania afiszów reklamowych, sprzedaży nalepek i umieszczania tych nalepek na przesyłkach pocztowych, urzędy i agencje pocztowe mają się zastosować do p. 2 i 3 zarządzenia z dnia 30 kwietnia 1931 r. Nr. 1041/V w sprawie sprzedaży nalepek na rzecz Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 8 z 1931 r., poz. 53).

3) Osiągniętą ze sprzedaży nalepek kwotę przesłać należy najpóźniej do dnia 20 stycznia 1933 r. zapomocą blankietów nadawczych P. K. O. na konto czekowe Nr. 16764 (właściciel konta — Polski Związek Przeciwgruźliczy Warszawa).

Równocześnie zwrócić należy w liście służbowo-poleconym Polskiemu Związkowi Przeciwgruźliczemu niesprzedane nalepki wraz z wykazem, wyszczególniając w nim ilość i wartość przydzielonych i sprzedanych nalepek, kwotę uzyskaną ze sprzedaży i wpłaconą na konto czekowe Nr. 16764, datę dokonania wpłaty oraz ilość i wartość zwracanych nalepek.

Z uwagi na doniosłe znaczenie Polskiego Związku Przeciwgruźliczego, Ministerstwo Poczt i Telegrafów zwraca się do podległego personelu z gorącym apelem gorliwego zajęcia się sprzedażą nalepek i przyczynienia się tem samem do zebrania funduszu na walkę z gruźlicą.

Nr. PW 830/21 z dnia 11 października 1932 r.

WYKAZ

książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
534071	Czysta zagubiona w ag. poczt. Werchrata	115566-C	Tugendrajch Izrael
539024	Czech Lotar	122447-C	Burek Zygmunt
642585	Lorenc Bronisław	132095-C	Gan Michał
644770	Strawiński Konstanty	140929-C	Więckowski Stanisław
649947	Literat Frajda	151519-C	Balicki Jerzy
679536	Pleszowa Czesława	161188-C	Żółtowski Roman
684708	Orzymowski Tadeusz	198118-C	„Bratnia Pomoc" Słuchaczów Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki Poznań
743207	Zaremba Bronisław		
767599	Dziuk Paweł		
771016	Strzelecki Czesław	204563-C	Swierczak Wilhelm
785707	Lenerówna Felicja	218634-C	Kałmow Łaja Cirla
827414	Krzynowek Bronisław	242929-C	Kołysz Aleksander
868035	Rożański Kazimierz	260995-C	Stankiewicz Józef
868980	Brauman Zajwel	272730-C	Germakowska Stanisława
876207	Ilutowicz - Stolicka Ida	282872-C	Szymczak Stefan
892926	Kierzkowski Bolesław	296674-C	Brzezińska Helena
947132	Lipman Halperin	316987-C	Wilden Piotr
974538	Piotr Stanisław	353268-C	Czerwiński Franciszek
999958	Borkowski Adrjan	354922-C	Grynwarszajn Menid
641-C	Wodniakowski Jan	361058-C	Bobrzecki Stanisław
32783-C	Opiłka Weronika	363215-C	Lisiak Władysław
80679-C	Solka Bolesław	368809-C	Tołach Mikołaj

WYKAZ

książeczek wkładkowych P. K. O., z których wypłaty doraźne są dozwolone.

Nr. książki	Nazwisko i imię	Nr. książki	Nazwisko i imię
567239	Sobociński Stanisław	57482-C	Nowakowski Henryk
746105	Abyś Klepka	85660-C	London Józef
748856	Korczak Michał	88234-C	Roman Tomsio
861909	Bloch Ewa Helena	118306-C	Kieruzalska Janina
891937	Ostrowska Kamila	272739-C	Kaplan Salomon
917177	Bloch Chaja Hudesa	278705-C	Gruszkiewicz Leon
938400	Marawić Aniela		

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

1. Unieważnia się następujące legitymacje służbowe wystawione przez:

Ministerstwo P. i T., Nr. 40 z dnia 8.VI. 1928 r. na nazwisko Kaczewskiego Tomasza, radcy ministerjalnego w VI st. sł.

Dyrekcję P. i T. w Krakowie, Nr. 1598 z dnia 21.II. 1931 r. na nazwisko Pałasińskiego Franciszka, asystenta X st. sł. z u. p. Kraków 2.

Dyrekcję P. i T. w Lublinie, Nr. 3558 z dnia 17.III. 1932 r. na nazwisko Macha Stanisława, asystenta z u. p. Równe wołyńskie 1.

2. Unieważnia się, zagubione przez Podlaskiego Wacława, em. st. asystenta IX st. sł. z u. p. Warszawa 2, pismo Dyrekcji P. i T. w Warszawie z dnia 13.I. 1932 r. Nr. AP 626/10, którem wymienionego przeniesiono w stan spoczynku.

Osoby legitymujące się powyższemi unieważnionemi dokumentami, należy oddać władzy bezpieczeństwa, dokument zaś odebrać i przesłać właściwej władzy służbowej.

RUCH SŁUŻBOWY.

Dyrekcja P. i T. w Bydgoszczy.

Baran Ksawery, kierownik oddziału urzędu I klasy w VII st. sł. z urzędu pocztowego Bydgoszcz 1, został z urzędu przeniesiony w stan spoczynku z końcem września 1932 r.

Dyrekcja P. i T. w Krakowie.

Heilpern Józef, inspektor w VI st. sł. w Dyrekcji Poczt i Telegrafów, został zamianowany radcą w dotychczasowym stopniu i miejscu służbowem. (Nr. BP. 2114 z 28.IX. 1932 r.).

Eskreis Herman, st. kontroler w VII st. sł. z urzędu pocztowego Tarnów 1, został zamianowany kierownikiem oddziału urzędu I klasy w dotychczasowym stopniu i miejscu służbowem. (Nr. BP. 2114 z 28.IX. 1932 r.).

Dyrekcja P. i T. we Lwowie.

Radoszewski Jan, naczelnik urzędu pocztowego I klasy w VI st. sł. we Lwowie, został przeniesiony w stan spoczynku z końcem października 1932 r. (Nr. BP. 612 z 4.X. 1932 r.).

Salz Leon, st. kontroler w VII st. sł. z urzędu pocztowego w Przemyślu, został zamianowany kierownikiem oddziału urzędu I klasy w dotychczasowem miejscu i stopniu służbowym. (Nr. BP. 2115 z 30.IX. 1932 r.).

KONKURSY

Ogłasza się niniejszem konkurs na stanowiska naczelników (kierowników) następujących urzędów p. t.

Urząd Pocztowo-Telegraficzny	Klasa urzędu	Dyrekcja Poczt i Telegrafów	Uwaga
Anin	V	Warszawa	*) Przy urzędzie jest mieszkanie służbowe dla naczelnika (kierownika) urzędu.
Chroberz*)	V	Kraków	
Lódź 5	III	Warszawa	
Nasielsk 1*)	III	"	
Ożarów k. Opatowa kiel.	IV	Lublin	
Pacanów*)	IV	Kraków	
Pyzdry*)	IV	Warszawa	
Świecie n. Wisłą*)	II	Bydgoszcz	

Wskazówki, co do konkursów podane są w Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 6 z 1928 r. w rubryce „Konkursy". Podania należy kierować do właściwych Dyrekcyj P. i T. Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — dwa tygodnie.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZT I TELEGRAFÓW.
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr 45.

PRENUMERATA NA ROK 1932 WYNOSI:

roczna 12 zł	półroczna 6 zł	kwartalna 3 zł

CENY OGŁOSZEŃ ZA TEKSTEM OD WIERSZA 1 MM. SZPALTY REDAKCYJNEJ GR 15, TABELARYCZNE GR. 30

ZA TERMINOWY DRUK OGŁOSZEŃ ADMINISTRACJA NIE ODPOWIADA

KONTO CZEKOWE W P. K. O. Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 60612. **Cena 1 zł.**